

دانشگاه تربیت معلم
دانشکده علوم
گروه زیست شناسی

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد سلولی تکوین جانوری

اثر زهر زنبور عسل و فاکتور رشد عصبی (NGF) روی القاء تمایز عصبی رده سلولی

فتوکروماسیتومای PC12

اساتید راهنما

دکتر کاظم پریور و دکتر مهناز آذرنیا

استاد مشاور

دکتر محمد نبیونی

دانشجو

الهام حویزی

شهریور ماه ۱۳۸۷

تقدیم به

مادر مهربان
و

پدر فداکارم

که لحظه لحظه وجودم مدیون وجود سبز آنهاست.

تشکر و قدردانی

خداوند بزرگ را شاکرم که توفیق انجام این تحقیق را بر من میسر گردانید و از زحمات تمامی

اساتیدی که در این تحقیق راهنماییم کردند سپاسگزارم، با سپاس فراوان از

۱- استاد فرزانه جناب آقای دکتر کاظم پریور که خداوند توفیق استفاده از راهنمایی های

مدبرانه و دلسوزانه، ایشان را برای انجام این پروژه به من ارزانی داشت.

۲- استاد فرزانه سرکار خانم دکتر مهناز آذرنیا که خدادند توفیق شاگردی ایشان را در دوره

کارشناسی ارشد و نیز توفیق استفاده از راهنمایی های مدبرانه و دلسوزانه، ایشان را برای انجام

این پروژه به من ارزانی داشت.

۳- استاد مهربان و ارجمند جناب آقای دکتر محمد نبیونی که افتخار شاگردی ایشان را در

دوره کارشناسی ارشد داشته و در طول انجام پژوهش حاضر از تعالیم و رهنمودهای سازنده

خویش به بهترین نحو ممکن مرا بهره مند ساخته اند.

۴- سرکار خانم دکتر هما محسنی کوچصفهانی به عنوان داور داخلی که افتخار شاگردی ایشان

در دوره کارشناسی ارشد را داشتم و همواره از محبت های بی دریغ ایشان بهره مند شده و

بنده را با رهنمود های خود یاری رساندند.

۵- مدیر گروه محترم زیست شناسی سرکار خانم دکتر شهربانو عریان که افتخار شاگردی

ایشان در دوره کارشناسی ارشد را داشتم.

۶- جناب آقای دکتر بهمن زینلی که زحمت داوری پایان نامه بنده را به عهده داشتند.

۷- جناب آقای دکتر هادی خدادادی که صمیمانه در انجام این پروژه به من یاری رساندند.

۸- کادر محترم گروه آناتومی دانشگاه تربیت مدرس که همکاری لازم را با بنده داشتند.

۹- دوست عزیزم سرکار خانم سمیه ابراهیمی که در تمام مراحل کار با من همراه و همدل بودند.

۱۰- دوست عزیز و مهربانم سرکار خانم ساره رجبی که همواره در کنارم بوده و بعلاوه در کارهای آماری صمیمانه یاری دهنده من بودند.

۱۱- سپاس فراوان دارم از تمامی دوستان عزیزم که در تمام مراحل انجام کار مشوق و یاریگر من بودند: آقایان دکتر محمد طهماسب، سهیل صدری، علی طوسی، محمد ناجی، حامد ادهم، مریم رحیمی، هانیه جلالی، اعظم آقا رحیمی و همچنین آقای غلامرضا عسگر تهرانی، آقای کیوان حاجی آقا پور، آقای شریعت پناه و ...

چکیده:

اثر زهر زنبور عسل و فاکتور رشد عصبی (NGF) روی القاء تمایز عصبی رده سلولی

فئوکروموسایتوما ی PC12

رده سلولی فئوکروموسایتوما یا PC12 از تومور غده جنینی آدرنال رت بدست آمده است که در محیط کشت مناسب و تحت تاثیر عوامل القا کننده تمایز عصبی براحتی تبدیل به سلول هایی با فنوتیپ عصبی می شوند. تحقیقات نشان داده که زهر زنبور عسل و یا ترکیبات آن در تکثیر، بقا، تمایز و رشد سلول ها اثرات متفاوتی دارد. زهر زنبور عسل ترکیبات متنوعی دارد که مهمترین آنها میلپتین، فسفولیپاز A2، آپامین و... می باشند. مهمترین ترکیبی که در تمایز عصبی رده سلولی PC12 نقش دارد فسفولیپاز A2 در غلظت های معین است که سبب افزایش رشد به بیرون نوریت (Neuriteoutgrowth) می گردد و ثابت شده که فسفولیپاز A2 مرگ سلولی را به تعویق می اندازد.

سلول های PC12 با غلظت 5×10^3 cell / well در پلیت های بیست و چهار خانه ای کوت شده با پلی دی لایزین 0.05 mg/ml ، با محیط کشت RPMI 1640 برای ۲۴ ساعت کشت داده شدند و سپس تحت تاثیر زهر با غلظت های متنوع شامل غلظت های ۰.۳، ۱، ۲، ۳، ۵، ۷، ۱۰، ۱۰۰ میکرو گرم بر میلی لیتر و NGF با غلظت ۵۰ نانوگرم بر میلی لیتر به مدت ۷ روز قرار گرفتند.

نتایج اولیه از آزمایشات ما نشان می دهد که زهر زنبور در غلظت های بین ۱ تا 3 mg/ml از روز اول تا سوم تعداد سلول ها مشابه نمونه کنترل افزایش می یابد سپس بعد از روز سوم

بتدریج جسم سلولی سلول های PC12 طویل تر شده و زوائد سلولی ایجاد شده گسترش می یابند سپس سلول ها توده های فشرده ای با زوائد بلند تشکیل می دهند و به سلول هایی مشابه نورون تبدیل می شوند. بقا سلول ها تا روز پنجم ادامه می یابد و بعد از آن مرگ سلولی به طور فزاینده ای افزایش می یابد. در این تجربیات در سلول های PC12 تحت تاثیر NGF با غلظت 50ng/ml تکثیر سلولی کاهش یافته و از روز چهارم شروع به تمایز کرده و در روز ششم تقریباً 95٪ سلول ها به نورون تمایز یافتند. ارزیابی میزان بقا سلولی نیز با روش MTT انجام شد. در این آزمایش از روش آماری ANOVA و برای مقایسه نمونه های چند تایی از تست Tukey استفاده شد. داده ها در $P < 0.05$ معنی دار بود.

کلمات کلیدی: زهر زنبور عسل، رده سلولی PC12، تمایز، فاکتور رشد عصبی یا NGF

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۲	ساختار نورون.....
۳	سیناپس.....
۳	دسته بندی انواع سیناپس.....
۴	تکثیر و تمایز در دستگاه عصبی.....
۶	تمایز.....
۶	فاکتور رشد عصبی (NGF) به عنوان فاکتور تمایزی سلول های عصبی.....
۹	پروتئین های مختلف با خاصیت نروتروفیک.....
۱۰	GDNF.....
۱۱	تحقیقات اخیر نشان داده فاکتور هایی نروتروفیک محسوب می شوند.....
۱۱	فاکتور رشد عصبی.....
۱۲	نقش NGF در رشد نورون های حسی و سمپاتیکی.....
۱۲	بیوستنز فاکتور رشد عصبی.....
۱۲	مکانیسم عمل NGF.....
۱۳	سلول های هدف NGF.....

۱۴	مدل مکانیکی برای NGF
۱۴	مکانیسم عمل برای NGF
۱۵	اثر NGF بر تمایز سلول های عصبی
۱۵	انتقال پیام توسط NGF
۱۶	اثرات متابولیکی و عمومی NGF
۱۶	منابع تولید کننده NGF
۱۷	رستپورهای نوروتروفین ها
۱۹	ترکیبات زهر زنبور عسل
۲۰	خواص پروتئین های سم زنبور
۲۰	هیالورونیداز (Hyaluronidase)
۲۱	فسفولیپاز A2 (phospholipase)
۲۱	ملیتین (Melittin)
۲۲	آپامین (Apamine)
۲۲	پپتید MCD (mast cell degranulating peptid)
۲۳	سکاپین (Secapin)
۲۳	ترتیاپین (Tertiapin)
۲۳	خواص فارموکولوژیکی آمین های فعال سم زنبور عسل
۲۴	فرمون ها (Pheromones)

۲۴	موارد استعمال زهر زنبور عسل
۲۴	کشت سلول
۲۵	اختلافات مهم سلول در بافت زنده و محیط کشت آزمایشگاه
۲۷	اهداف پروژه

فصل دوم

۲۹	مواد و روش ها
۳۰	مواد مورد نیاز
۳۲	طرز تهیه محلول کشت سلول RPMI -1640
۳۳	فاکتور رشد عصبی (NGF ۲,۵ S)
۳۳	طرز تهیه محلول زهر زنبور عسل
۳۳	محلول کریزل ویوله (۰/۱ درصد)
۳۴	محلول فیکساتیو پارافرمالدهید ۴٪ (W/V)
۳۴	بافر PBS
۳۵	FBS
۳۵	محلول Trypsine/EDTA(1X)
۳۵	آنتی بیوتیک Pen / Strep
۳۵	محلول DMSO
۳۵	محلول تریپان بلو 0.4%

۳۶	Poly-D-Lysine محلول تهیه
۳۶	تقسیم بندی مراحل تحقیق
۳۷	PC-12 سلولی رده
۳۸	PC-12 رده های سلول های
۳۹	تحویل سلول به صورت زنده
۳۹	مراقبت روزمره و تعویض محیط کشت
۳۹	پاساژ و حفظ ذخیره سلولی
۴۰	ذخیره سلول ها به صورت منجمد
۴۰	شمارش سلولی
۴۱	pc12 رده های سلول های
۴۲	تاثیر زهر زنبور عسل
۴۳	تاثیر NGF
۴۴	تاثیر هم زمان زهر زنبور عسل با NGF
۴۴	روش رنگ آمیزی آنزیمی
۴۵	تهیه محلول بافر
۴۵	ACThI محلول تهیه
۴۶	DTNB محلول تهیه
۴۸	MTT (viability assay) با روش

فصل سوم

نتایج	۵۰
نتایج حاصل از آزمایشات انجام شده به قرار زیر است	۵۱
تعیین دوز مناسب زهر زنبور عسل برای تمایز رده سلولی PC12 به سمت نورون	۵۱
تمایز رده سلولی PC12 به نورون های تمایز یافته	۵۱
بررسی درصد تمایز رده سلولی رده PC12 به نورون های تمایز یافته با استفاده از NGF	
با غلظت ۵۰ نانوگرم در میلی لیتر	۵۲
بررسی تمایز رده سلولی PC12 به نورون های تمایز یافته با استفاده از زهر زنبور با	
غلظت های مناسب	۵۳
بررسی تمایز رده سلولی PC12 به نورون های تمایز یافته با استفاده از زهر زنبور عسل و	
NGF به صورت همزمان	۵۴
بررسی درصد تمایز رده سلولی PC12 در حالت کنترل	۵۵
نتایج حاصل از شمارش با تریپان بلو	۶۵
نتایج بررسی Viability رده سلولی PC12 با استفاده از روش MTT	۶۹
بررسی Viability سلول های PC12 تیمار شده با NGF با غلظت ۵۰ نانوگرم در میلی	
لیتر	۶۹

بررسی Viability سلول های PC12 تیمار شده با زهر زنبور عسل با غلظت های

مختلف ۶۹

بررسی Viability سلول های PC12 تیمار شده با NGF و زهر به صورت توام .. ۷۰

نتایج حاصل از بررسی واکنش آنزیمی (AChE) ۷۳

فصل چهارم

بحث و تفسیر ۷۷

پیشنهادات ۸۸

فصل پنجم

منابع ۸۹

منابع فارسی ۹۰

منابع انگلیسی ۹۰

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

فصل اول

مقدمه

ساختار نورون:

سلول های عصبی یا نورون ها، شبکه ای از ارتباط ویژه ای را در بین سلول ها تشکیل می دهند و از طریق گیرنده های حسی اطلاعات را جمع آوری می کنند. سپس این اطلاعات را پردازش و پیامی مناسب برای سلول های عامل ایجاد می کنند. نورون از قسمت های زیر تشکیل شده است:

۱. جسم سلولی یا soma: شامل هسته و سیتوپلاسم اطراف آن که Perikaryon نامیده می شود.

۲. دندریت ها: انشعابات شاخه ای شکل چند تایی است که بر روی جسم سلولی قرار می گیرد.

۳. آکسون: بلندترین انشعاب نورون را می نامند. نورون هایی که یک آکسون دارند از منطقه سوما در hillock بوجود آمده و در انتها به telodendron ختم می شوند. هر ناحیه انتهایی telodendron منشعب شده که در نهایت ناحیه سیناپس نامیده می شود (Pavilis et al., 2006). سطح غشایی سوما و دندریت ها به عنوان رسیپتور عمل کرده و ناحیه آکسون، برای انتقال در نظر گرفته شده است. از روی تعداد و بلندی و انشعاب خارج شده از سوما چندین حالت برای نورون در نظر گرفته می شود:

۱. نورون های چند قطبی که در آنها انشعاب متعددی از سوما خارج می شود. یک انشعاب آن از بقیه بلند تر است که آکسون نامیده می شود. بیشتر نورون های سیستم عصبی از این نوعند. برای مثال سلول های پیرامیدال کورتکس مغز و سلول های پورکینز کورتکس منخچه، از این نوعند. روی هر آکسون، پوششی از میلین تشکیل می شود که، این پوشش متناوب بوده و به قسمت هایی که فاقد پوشش می باشند گره رانویه گویند. نورون های چند قطبی به انواع زیر تقسیم می شوند:

الف: تیپ I گلژی: آکسون در زیر محدوده دندریت قرار دارد. مثل سلول های پریمیدال و پورکینژ.
ب: تیپ II گلژی: آکسون در زیر محدوده دندریت نیست بلکه، در امتداد دندریت می باشد. مثل سلول کورتکس مغز (Pavilis et al., 2006).

۲. نورون های دو قطبی: دو انشعاب دارد که در شبکه و ساختمان شنوایی و بویایی وجود دارد.
۳. نورون های یک قطبی کاذب: تنها یک انشعاب کوتاه دارند که از جسم سلولی خارج شده و در گانگلیون های حسی مغز و نخاع دیده می شود. از لحاظ جنینی نورون های یک قطبی کاذب از نوروبلاست های دو قطبی منشا می گیرند.

سیناپس:

مکانی برای انتقال پیام شیمیایی در پاسخ به تحریک می باشد. سیناپس، ارتباط بین ترمینال پیش سیناپسی از آکسون و رسپتورهای غشایی پس سیناپسی که معمولا غشای دندریت است، می باشد. غشای پیش و پس سیناپسی توسط فضایی بنام شکاف سیناپسی جدا می شود. مواد متراکمی میان این دو سطح را می پوشاند.

غشای پیش سیناپسی دارای تعداد زیادی وزیکول سیناپسی می باشد که، هر وزیکول سیناپسی حاوی نوروترنسمیتر می باشد. ترمینال پیش سیناپسی شامل میتوکندری، شبکه آندوپلاسمی صاف، میکروتوبول و کمی نوروفیلان می باشد (Rossi et al., 2007).

دسته بندی انواع سیناپس ها از روی طرز استقرار بر روی نورون پس سیناپسی به قرار زیر است:

۱. سیناپس Axospinous (دگمه آکسونی): پایانه آکسونی، روی دگمه دندریتی را می پوشاند.
۲. سیناپس Axodendritic: پایانه آکسونی روی ساقه دندریتی است.

۳. سیناپس Axosomatic: پایانه آکسونی روی سومای نوروں است.

۴. سیناپس Axoaxonic: انتهای پایانه آکسونی روی ترمینال آکسونی است (Pavilis et al., 2006).

تکثیر و تمایز در دستگاه عصبی:

تکثیر: تکثیر، تمایز و مرگ سلولی در بافت های بالغ و جمعیت های سلولی تعیین می شود. افزایش تعداد سلول ها می تواند در نتیجه افزایش تکثیر یا کاهش مرگ سلول باشد. تکثیر سلول عمدتاً تحت کنترل پیام های (محلول یا وابسته به تماس) حاصل از ریزمحیط ها است که آن را تحریک یا مهار می کنند. افزایش محرک ها یا کمبود مهارکننده ها، منجر به رشد خالص و کنترل نشده سلول ها در سرطان می شود. اگرچه تشدید رشد ممکن است به علت کوتاه شدن چرخه سلولی روی دهد، اما مهمترین سازو کار رشد، تبدیل سلول های خاموش یا در حال استراحت به سلول های در حال تکثیر، با وادار نمودن سلول به ورود به چرخه سلولی می باشد. هم فراخوانی سلول های خاموش به ورود به چرخه و هم پیشرفت چرخه سلولی نیازمند پیام های تحریکی برای فائق آمدن بر مهار فیزیولوژیک تکثیر سلول ها هستند. بافت ها ممکن است عمدتاً از سلول های خاموش تشکیل شده باشند، اما اکثر بافت های بالغ حاوی ترکیبی از سلول های دائماً در حال تقسیم، سلول هایی با تمایز نهایی، سلول های بنیادی و سلول های خاموش هستند که گاهی وارد چرخه سلولی می شوند. بافت های بدن بر اساس فعالیت تکثیری خود به سه گروه تقسیم می شوند:

بافت های در حال تقسیم (ناپایدار): که در آنها سلول ها در سراسر طول عمر خود تکثیر می یابند و جایگزین سلول های تخریب شده می گردند. اپیتلیوم های سطحی مانند سطوح سنگفرشی مطبق پوست، حفره دهان، مهبل و گردن رحم از این نوعند.

بافت های خاموش (پایدار): که بطور طبیعی سطح تکثیری پائینی دارند. با این حال سلول های این بافت ها در پاسخ به محرک ها می توانند متحمل تقسیمات سریع شوند و لذا قادر به ترمیم بافت منشا هستند. آنها در مرحله G0 چرخه سلول در نظر گرفته می شوند اما می توانند برای ورود به G1 تحریک شوند. سلول های پارانشیمی کبد، کلیه ها و سلول های مزانشیمی از این نوعند.

بافت های غیر تقسیم شونده (دائمی): شامل سلول هایی هستند که در زندگی پس از تولد، چرخه سلول را ترک کرده و قادر به تقسیم میتوزی نیستند. نورون ها و سلول های ماهیچه قلبی و مخطط در این گروه قرار دارند. در صورتی که نورون های دستگاه عصبی مرکزی تخریب شوند، جایگزینی بافت عموماً توسط تکثیر اجزا حمایتی دستگاه عصبی مرکزی یعنی سلول های گلیال و نورون سازی از سلول های بنیادی صورت می گیرد (Yan and Ziff, 1995).

چرخه سلولی به فازهای متفاوتی تقسیم می شود: فاز G1 که بین فاز M (تقسیم میتوز) و S (همانند سازی و سنتز DNA) قرار می گیرد، این فاز زمانی است که سلول به میتوزن ها پاسخ می دهد. فاز G2، زمانی است که بین S و M قرار دارد. DNA مضاعف شده در فاز S قبل از انتقال به سلول های دختری در نقاط کنترل کننده واقع در اواخر فازهای G1, M, G2 برای تامین ژنوم سالم چک می شود. ماشین چرخه سلولی توسط کمپلکس سیکلین - Cdk تنظیم می شود. این کمپلکس از یک زیر واحد کاتالیتیکی به نام Cdk و یک ترکیب تنظیمی به نام cyclin تشکیل شده است. تنظیم فعالیت کمپلکس سیکلین - Cdk بوسیله سنتز و عدم سنتز سیکلین و در نهایت افزایش و تنزل غلظت آن انجام می شود. هنگامی که کمپلکس سیکلین - cdk فعال می شود این کمپلکس انواع پروتئین های تنظیم کننده چرخه سلولی را فسفریله می کند و چرخه را به پیش می برد. از سوی دیگر پروتئین های دیگری از خانواده پروتئین های کنترل کننده تقسیم سلولی (cdc) با دفسفریله کردن یکسری پروتئین ها باعث پیشروی چرخه می شوند.